

ČASOPIS DEVÍTKA

Časopis vydávají žáci 9.A a 9.B

Obsah

Čteme spolu	2
Muzeum romské kultury	2
Výlet na Petrov	3
Jezírko	3
Dny otevřených dveří ve škole	4
Škola slavila (a my s ní)	5
Výlet za mravencovým desaterem	5
Bezpečně na internetu	6
Konopí – přítel nebo nepřítel?	6
Beseda o kouření	7
Světýlkový průvod	7
Dějepisná olympiáda	8
Mikuláš	8
Exkurze na SŠ	8
Záchranáři	9
Výprava do pravěku	9
Den lidských práv	10
Vánoční přání	11

Základní a mateřská škola
Komenského 4
679 04 Adamov

2

ročník 15

listopad – prosinec 2011

Čteme spolu

I v letošním školním roce se naši nejmenší žáci setkávají se svými nejstaršími spolužáky při projektu *Čteme spolu*. Jedním z cílů tohoto projektu je, aby se ti, kteří školu začali navštěvovat, seznámili s těmi, kteří už školu pomalounku opouštějí. A jak se společně nejlépe seznámit? No přece při čtení pohádek! Devátáci se tak každý pátek vydávají k prvňáčkům, kde jim čtou krásné pohádky slavného českého spisovatele Františka Hrubína. Prvňáci se tak už seznámili s pohádkami

O bílé laňce, Červená karkulka, Perníková chaloupka, Šípková Růženka a O Smolíčkovi.

Prvňáčci se s písmenky sice teprve seznámují a číst pomalu taky začínají, nebudou už ale dlouho trvat a role se vymění. To se potom k devátákům vypraví prvňáčci a budou jim také číst. Však už se na to prvňáci moc těší, tak jim držte palce.

Mgr. Helena Ličková

Muzeum romské kultury

O Muzeu romské kultury jsme se dozvěděli od paní učitelky Šturchové, protože jsme se učili o rasismu v ORV. Do muzea jsme se vypravili dne 15. 10. 2011.

Po příjezdu do muzea jsme šli do sálu plného novinových výstřižků vystřižené z romských časopisů, které se kolem nás i točily, a hned jsme si uvědomili, že

hlavní myšlenkou muzea bude něco se o Romech dovědět, pohlížet na ně jinak a pochopit je. V muzeu bylo hodně starých a krásných věcí například obrazy z doby, kdy kočovali, a byl tam také jeden kroj.

Když jsme se trochu rozkoukali, paní nám rozdala hru bingo, ve které jsme se dozvěděli, že v 15. století byla jedna z prvních zmínek o Romech na našem území. Nejvíce nás asi překvapilo, že Romové mají svou vlajku a hymnu a také odkud k nám přišli – bylo to z Indie. Později jsme dostali křížovku, kde jsme se dozvěděli, že jejich nejlepším řemeslem je kovářství. Poté, co jsme si řekli správné od-

povědi z binga, rozdala nám paní průvodkyně romská čísla, která jsme museli seřadit od jedné do desíti:

1. jekn
2. duj
3. trin
4. štar
5. pandž
6. šov
7. efta
8. ochto
9. eňa
10. deš

Až se nám to povedlo, šli jsme se dívat na film o řemeslech. Dozvěděli jsme se, že v dnešní době ještě pořád někteří Romové vyrábějí nádoby ze dřeva, pletou košíky, vyrábějí zvony a kotlíky. V zadní části muzea byla místnost věnovaná obětem druhé světové války.

V muzeu se nám moc líbilo a kdybychom mohli, jeli bychom tam znova.

Natálie Hedlová, Tereza Fialová, 7.A

**MUZEUM
ROMSKÉ
KULTURY**

Výlet na Petrov

Dne 14. října jsme se v rámci výtvarné výchovy vypravili do chrámu zasvěcenému sv. Petrovi a Pavlovi, který leží v centru Brna na kopci. Po cestě na chrám jsme zabrousili do zahrady, kde byly zvláštní kříže. Jeden byl dřevěný s baňkami ze skla (ty představovaly Kristovy krůpěje krve) a druhý byl postaven z kamene na památku všem obětem nesvobody.

Petrov je nejstarší brněnský chrám, který byl povýšen na katedrálu. U příležitosti 100. výročí vzniku biskupství začala jeho novogotická přestavba. Bylo objeveno, že staré základy jsou asi z 12. století. Ve znaku diecéze jsou klíče a meč, podle toho, co drží v ruce sv. Patr a Pavel. Interiér je rozdělen na 16 částí, u některých jsem se zastavil a povídal si o nich, např.:

- portál katedrály, tam jsme našli sochy sv. Petra a Pavla
- gotická madona, to je panna Marie zobrazená s Ježíškem jako živým
- křížová cesta od Jiřího Marka, která upoutala naši pozornost, protože byla úplně moderní
- oltář sv. Barbory, protože v Adamově je kostel sv. Barbory
- oltář sv. Václava, protože jsme se o něm učili
- oltář sv. Cyrila a Metoděje – o nich se budeme také učit
- křtitelnice, protože byla moc hezká

Nejvíce nás v kostele uchvátily varhany, protože měly čtyřicet čtyři obrovských píšťal, které byly vidět, a spoustu malých, které vidět nebyly.

Když jsme si chrám prohlédli, přešli jsme dolů do muzea. Tam nám pan průvodce ukázal různé sochy, např. sochy sv. Petra a Pavla, a obrazy, např. Klanění tří králů (a měli jsme hádat, proč měl jeden z nich černou tvář). Potom jsme se dozvěděli, jak se jmenuje Panna Marie, která drží novorozeného Ježíška (to byla madona) a jak se jmenuje socha Panny Marie s už mrtvým Ježíšem – tomu se říká pieta. Nakonec jsme si na monitoru zahráli pexeso o památkách Petrova, dostali jsme každý stejné pexeso na památku a slíbili si, že v létě přijdeme znovu, tentokrát na výtvarnou dílnu.

A ve škole se pokusíme namalovat vitrážová okna, tak krásně barevná, jaká mají v katedrále. Muzeum se nám moc líbilo. Nejvíce nás zaujaly staré sochy, které byly velice hezky opracovány.

Natálie Hedlová, Tereza Fialová, 7.A
a Dalimila Hodaňová

Jezírko

Dne 1. 11. 2011 se všichni žáci prvního stupně vydali do ekocentra Jezírko v Brně – Soběšicích, aby se dozvěděli něco o „dřevěném světě“.

A dozvěděli jsme se toho opravdu docela dost. Nejdřív jsme si povídali o stromech. Z čeho se strom skládá, jaké stromy známe a učili jsme se poznávat i jejich plody. Ukazovali jsme si také na modelu, jak se dřevo z lesa těží, jak vypadá pila a co se tam dělá. Také jsme si povídali a ukazovali si spoustu věcí, které jsou ze dřeva vyrobené.

Samozřejmě jsme si zahráli spoustu krásných a naučných her. Na závěr nás čekalo něco úžasného – sami jsme si udělali bramborové těsto a s pomocí paní učitelky si na kamnech upekli bramborové placky. To byla dobrota! Už se moc těšíme, až se na Jezírko zase podíváme.

Mgr. Helena Ličková

Dny otevřených dveří ve škole

V pátek na magické datum 11. 11. 2011 se na dva dny „otevřely dveře“ v adamovských školách. Důvodem jsou samá kulatá výročí škol. Uplynulo 85 let od založení měšťanské školy v Adamově. Sama budova již jako škola neslouží, jsou v ní dnes byty, ale v nedávné minulosti zde sídlila ZUŠ. Škola na Ronovské v prosinci oslaví 55. narozeniny a škola na Komenského měla v září 45.

Již od rána mohli rodiče, prarodiče i ostatní nahlížet do vyučování v jednotlivých třídách. I děti se těšily, jak se ně rodiče přijdou podívat. Někteří návštěvníci se společně s dětmi zúčastnili i koncertu, který byl pro žáky připraven.

Odpoledne na Ronovské odstartoval koncert a vystoupení tanečního oboru ZUŠ. Poté se návštěvníci postupně rozprchli po školní budově. V tělocvičně si mohli vyzkoušet svoji fyzickou zdatnost, ve třídách i družinách si prohlí-

želi portfolia jednotlivých tříd, otestovali své znalosti o výročí školy na interaktivní tabuli, vyzkoušeli si labyrint se slepeckou holí, třídili velmi pečlivě odpad, vyzkoušeli si různé hádanky, rébusy a hry a také si mohli koupit na památku drobné upomínkové předměty.

Byli jsme velmi potěšeni, že školu navštívilo během těchto dvou dnů kolem stovky hostů. Bylo příjemné, že sem zavítali rodiče, prarodiče, žáci minulí i budoucí, bývalí zaměstnanci, ale dokonce i lidé, kteří do naší školy nikdy nechodili a jen se tak přišli podívat, jak škola vypadá. Většinou všichni byli překvapeni velmi dobrým vybavením školy – žáci mají ve všech třídách stavitelný nábytek, ve třídách i družinách jsou k dispozici (pod kontrolou pedagogů) počítače, k vybavení školy patří i interaktivní tabule a velmi pěkně vybavená školní jídelna.

11. listopadu 2011 do Adamova Martin na bílém koni nepřišel, ale návštěvníků se u nás ve škole vystřídala takřka stovka.

Mgr. Soňa Karásková

Škola slavila (a my s ní)

Jsou jubilea, která stojí za to si připomínat. Určitě mezi ně patří i výročí adamovských škol, jimž léta na kráse rozhodně neubrala. A tak se ve dnech 11. a 12. listopadu 2011 představily budovy základní i umělecké školy v „nových šatech“ podle současných trendů. A bylo opravdu co slavit: 85. výročí otevření školy na ulici Osvození, 55. výročí zahájení provozu školy na ulici Ronovská a 45. výročí otevření školy na ulici Komenského.

Když slaví dámy v nejlepších letech, neměla by rozhodně chybět hudba. Tu posluchačům zajistila hudební skupina Travellers a koncert ZUŠ v průběhu prvního dne oslav. Je-li hudba, měl by být i tanec. O něj se zase postaraly děti

z tanečních kroužků a ukázaly i hit poslední doby – zumbu. To vše se odehrávalo za nadšeného obdivu diváků ve školní tělocvičně, kde se tanec střídal se sportovními ukázkami jako je třeba florbal.

Obě oslavenkyně také nabídky pohostinnou náruč všem, kteří si je chtěli prohlédnout pěkně zblízka a ze všech stran. Na to se školy oblékly pěkně do „gala“ a předvedly to nejlepší ze svého pomyslného šatníku. Na stěnách chodeb ožívaly fotky ze života školy, třídy a učebny lákaly ke vstupu zajímavou výzdobou, ukázkami učebních pomůcek a prací žáků. Mohli jste obdivovat a také si sami vyzkoušet „kouzelné“ interaktivní tabule, výukové programy v počítačové učebně,

práci s dataprojektory a na videu sledovat výjevy ze školních plesů a akademií.

Jubilantky dopřály všem, ale zejména bývalým žákům a zaměstnancům chvilky nostalgie a vzpomínání nad stránkami kronik školy a města nebo při prohlížení archivu školního časopisu, fotokronik a portfolií tříd. Kdo nenašel svoji fotku z první třídy tady, měl ještě šanci objevit ji ve fotogalerii na školních chodbách. Kdo chtěl, mohl pobýt v tvořivých dílnách zaměřených na výtvarné činnosti a keramiku nebo si jen tak odpočinout v relaxační místnosti.

Školy nezapomněly ani na žaludky svých gratulantů, bez bohatého občerstvení by to na žádné oslavě přece nešlo. Díky sponzorskému daru cukrářství Luna tu by-

ly i perníkové školičky přímo k nakousnutí! Děkujeme také firmě ABLE agency, s. r. o.

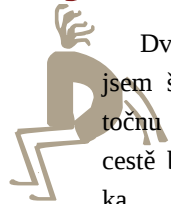
V sobotu po poledni oslavy skončily, školy si mohly na chvíli oddychnout, než je v pondělí zase naplní hlasy dětí a každodenní školní ruch. Jubilantky dál stojí na svých místech v protilehlých adamovských kopcích a zvědavě se rozhlížejí do okolí:

„Tak co, líbily se jim naše narozeniny? A přijdou všichni zase příště? A taky budeme mít brzy almanach, abyste si nás mohli připomenout i doma!“

Dalimila Hodaňová

P.S.: Zájemci o almanach školy si jej mohou objednat na tel. čísle: 515531196

Výlet za mravencovým desaterem

Dvacátého třetího listopadu 2011 ráno jsem šla s batohem na zádech čekat na točnu autobusu. Jeli jsme na Jezírko. Po cestě byla na některých stromech jinovatka.

Všechny hry jsme hráli společně s vedoucí Nikolou. Nejdřív jsme hráli hry venku. Marek a Matěj nás chytali, abychom nemohli sbírat papírové kuličky. Ty

papírové kuličky představovaly zásoby na zimu pro mravence. Potom jsme šli do lesa hrát další hry. Jedna z nich byla taková, že já jsem byla mravenec a Filip a Vojta byli slunéčka sedmitečná a ostatní spolužáci byli mšice. Slunéčka chytala mšice a já jsem chytala slunéčka sedmitečná. V další hře jsme se rozdělili na dvě skupiny a v těch skupinách jsme si posílali dřivo. Při poslední hře byly na zemi v lese

rozházené papírky s obrázky. My jsme byli rozdělení do dvou skupin a sbírali jsme jen ty obrázky, na kterých bylo, co mohou jíst mravenci a potom jsme kontrolovali, jestli jsme nasbírali ty správné papírky.

Potom jsme šli do domu, kde jsme se nasvačili a dali si teplý bylinkový čaj. Každý jsme dostali svůj obrázek mraveniště, potřeli ho lepidlem a nasypali tam rýži, která představovala larvy mravenců,

dál jsme tam nasypali koření a to představovalo jehličí. Když jsme lepili koření, říkala vedoucí Nikča, že jehličí se nesmí z lesa sbírat! Až jsme mraveniště dokončili, nakreslili jsme k němu i mravence. Až jsme obrázky dokončili, sedli jsme si do kruhu, kde jsme si posílali obrázky

a bez toho, že bychom promluvili, jsme je správně seřadili. Další úkol byl se beze slova rozdělit do skupin podle barvy očí. Házeli jsme kostkou a postupně skládali skládanku mravence. Nakonec jsme šli k velkému umělému mraveništi. Dostali jsme za úkol cestou mraveništěm zjis-

tit, jak se vyvíjí mravenec. Každý si mraveništěm mohl prolézt třikrát.

No a potom už jsme se šli obléct a autobusem jeli do školy. Všechno se nám moc líbilo.

Olga Dvořáková, 2. A

Bezpečně na internetu

V rámci minimálního preventivního plánu naší školy se uskutečnila série besed, jejichž tématy byly *závislosti, drogy a osobní bezpečí*.

Osmáci tentokrát diskutovali na téma bezpečí, resp. nebezpečí na internetu. Většinu z toho, co pro ně lektorka

DDM Lužánky připravila, znali. Přispěli do besedy zajímavými postřehy ze života teenagerů na sociálních sítích, a ani pojmy grooming a stalking jim nebyly neznámé, bez problémů sestavili pravidla, jak se na internetu bezpečně chovat. Jejich znalosti lektorku mile překvapily.

A jak se žákům beseda líbila? Hodnotili ji jako užitečnou, ale trošku monotónní a nudnou, „bez šťávy“.

I. Šturchová

Konopí – přítel nebo nepřítel?

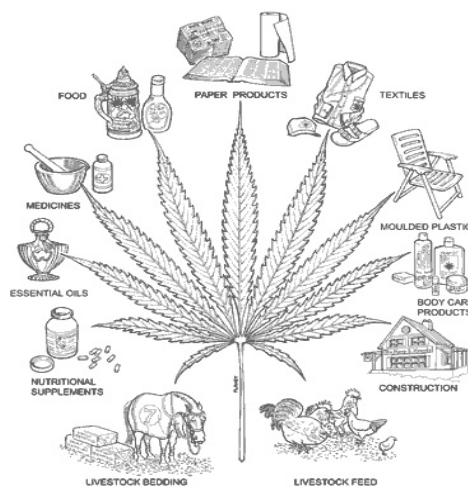
Každý o něm dnes mluví. V médiích se řeší, zda uzákonit používání *technického konopí* pro medicínské účely. Mnoho mladých lidí s ním má zkušenost. Ale víme, jaké jsou jeho účinky na lidské zdraví – jak nám může škodit nebo také pomoci, pokud je použito například při léčbě kožních onemocnění? Žáci šestého ročníku se na počátku listopadu zúčastnili besedy na toto téma. Byla beseda pro žáky přínosná, co se dozvěděli a co si o ní myslí? To už si můžete přečíst na následujících řádcích:

M. Nejezchlebová

Dne 2. listopadu měla třída 6. A besedu o kouření. Říkali jsme si, jak je nebezpečné brát drogy, co se může stát. Co se z konopí vyrábí a také jsme si ukazovali různé obrázky. Nejvíce nás však zaujalo, že se z konopí vyrábí čokoláda nebo těstoviny. Také nás překvapilo, co všechno se může přihodit v souvislosti s touto rostlinou – byly to

neuvěřitelné příběhy a neměli jsme slov. S besedou jsme byli spokojeni, hlavně to bylo zajímavé. Moc se nám to líbilo.

Kristýna Kleplová, Kateřina Beránková, 6.A

Proč lidé berou drogy?

Lidé berou drogy, protože chtějí ve svém životě něco změnit. Zde je několik příčin, proč se mladí lidé vydávají na cestu jejich užívání:

1. Chtějí zapadnout do kolektivu
2. Chtějí se uvolnit nebo uniknout od problému
3. Chtějí se zbavit nudy
4. Chtějí působit dospěle
5. Chtějí se vzepřít společnosti
6. Chtějí experimentovat

Domnívají se, že drogy jsou jejich řešení. Nakonec se však stanou jejich problémem. Problém s drogami se však dá řešit!

Marihuana se obvykle balí do cigarety nazývané joint.

Nikdy bychom neochutnali drogu, i kdybychom nevěděly, co se nám tím může stát.

Janka Vybíralová, Soňa Flachsová, 6. A

Beseda o kouření - žáci 5.B

Ve čtvrtek 10. listopadu 2011 se konala beseda na téma „Kouření“, která proběhla v naší třídě 5.B. Přednášející nás seznámila s následky, které vznikají při kouření. Dozvěděli jsme se, jak je kouření nebezpečné a jaké způsobuje nemoci, např.: rakovinu plic, jazyka, hrtanu, poškození mozkových buněk, zežloutnutí rukou, zubů, zápach z úst a jiné. Také jsme byli poučeni o tom, že čím je věk kuřáka nižší, tím jsou účinky kouření horší a vzniká velice rychleji závislost.

Paní nám ukázala pokus na PETlahvi, jak probíhá proces kouření v plicích a jak se škodlivé látky v nich usazují. Kouření škodí nejen kuřákům, ale i lidem, kteří kouř vdechují. Kouření je na veřejných

prostranstvích zakázáno. Cílem besedy bylo přesvědčit mladistvé spolužáky o tom, jak je kouření nebezpečné a může způsobit i smrt. Doufám, že se nikdy nestanu kuřáčkou.

Kateřina Janíčková 5.B

Beseda o kouření se konala ve čtvrtek 10. listopadu 2011 v naší třídě 5.B. Byla o tom, jak cigarety a jiné návykové látky škodí lidem. Nejvíce mě zaujala láhev, do které se zapíchla cigareta a z té jde do láhve kouř a dehet. Láhev byla téměř naprosto černá a to byla jen tři roky stará a dostává se do ní kouř tak z jedné cigarety denně. Když tedy člověk vykouří krabičku denně a kouří dvacet let, tak to

v těle udělá pěkně čurbes. Nebylo nic, co by se mi na besedě nelíbilo. Myslím, že beseda neměla žádný větší cíl, možná abychom si uvědomili, co může udělat kouření a abychom nekouřili, takže říct, jestli byl cíl besedy splněn... Jak u koho. Mě samotného to ovlivnilo, i když většinu toho o čem jsme si povídali, už jsem věděl nebo znal.

Čeněk Šmerek 5.B

Ve čtvrtek 10. listopadu jsme měli ve škole besedu o kouření. Zaujalo mě všechno, ale hlavně to, jak cigareta ovlivňuje mateřství. Nemám ani jednu věc, která by se mi na besedě nelíbila, líbilo se mi tam všechno. Cíl besedy byl nás přesvědčit, že

kouření je špatné a škodí nám ale i našemu okolí. Jsem přesvědčená, že nikdy nebudu kouřit.

Andrea Ursul 5.B

Naše beseda byla 10. listopadu 2011 čtvrtou a pátou hodinu. Beseda byla v 5.B. Byla především o tom, že bychom neměli kouřit hlavně v tak nízkém věku. Na besedě mě zaujalo, kolik binců si kouřením můžeme dostat do těla. Nelíbil se mi smrad z cigarety při pokusu. Já si myslím, že cíl besedy byl ten, že bychom neměli za žádnou cenu kouřit. Cíl besedy byl splněn, beseda mě ovlivnila tak, že nebudu nikdy kouřit cigarety.

Martin Pelán 5.B

Světýlkový průvod

V pátek 2. prosince 2011 se v Adamově rozsvěcoval už po několikáté vánoční stromeček a protože se tato událost pomalíčku stává v Adamově tradicí, rozhodli se letos organizátoři tuto naši „tradici“ trochu oživit. Děti se společně se svými rodiči sešli před budovou základní školy a před pneuservisem u nádraží. A proč? No přece aby k vánočnímu stromečku došli se světýlky, která symbolicky náš stromeček oz-

dobí. Všechny děti byly připraveny. Však už dlouho předem si ve škole nebo v adamovském klubu mládeže chystaly lampiony. Některé lampiony vybavili dětem šikovná tatínková žárovkou, v ostatních zářila svíčka. A nezářily jen lampiony, ale i oči dětí a rodičů. Dětem jistě vzrušením a nedočkavostí, rodičům zase nostalgií a dojetím. V 16.00 hodin se oba průvody vydaly ke kostelu, kde už na ně čekali ne-

trpělivě žáci základní umělecké školy, mladá nadějná zpěvačka *Adéla Grimová*, brněnská skupina *Kamarádi* a zástupci města s připraveným programem, který zakončil krásný ohňostroj.

I letos bylo rozsvěcení vánočního stromečku příjemným navozením kouzelné předvánoční atmosféry.

Mgr. Helena Ličková

Školní kolo dějepisné olympiády 2011/2012

Dne 29. 11. 2010 se konalo na Základní škole v Adamově školní kolo dějepisné olympiády.

Žáci jako obvykle pracovali v jediné kategorii, určené pro 8. a 9. třídy. 41. ročník této soutěže nesl název *V bohatství i chudobě aneb Osobnosti k nezaplnění*, z čehož vyplývá, že tématem letošního ročníku soutěže byla platidla a významné osobnosti, které se podílely na jejich vydávání. Úkoly vypracovávalo 11 žáků z 9. ročníku a 3 žáci 8. ročníku.

Zvítězila Hana Moserová z 9.A s 33,5 body, která bude naši školu reprezentovat

v okresním kole této soutěže, které se bude konat v Boskovicích v posledním lednovém týdnu 2012. Jejím náhradníkem je Jaroslav Kalina, který získal na druhém místě 30 bodů z možných 60.

Největším oříškem pro všechny byly úkoly týkající se předmincovních platidel, které jen málokdo vypracoval správně. Nejlépe se soutěžící vypořádali s úkoly zaměřenými na základní pojmy. Všem, kteří se soutěže zúčastnili, patří poděkování. Hance budeme na konci ledna držet pěsti, aby se jí v Boskovicích dařilo.

Aleš Spurný

Mikuláš

Dne 5. 12. 2011 chodil po naší škole i po škole na Ronovské Mikuláš. Jako každý rok se za maskami Mikuláše, anděla a čertů ukrývaly tváře žáků devátých tříd, a to jsme byli my.

Už brzy ráno (tj. v půl 8) jsme měli sraz v ředitelně a pomalu se oblékali, malovali a chystali odměny pro hodné žáky :)

Po škole chodil jeden Mikuláš, anděl a dva čerti. Při obcházení prvního stupně jsme byli překvapeni ze slziček, které se kutálely po tvářích některých malých „hříšníků“.

Mladší žáci říkali básničky nebo zpívali písničky, ale na druhém stupni už zřejmě žákům do zpěvu moc nebylo, a tak jsme je ani nenutili. Ale nakonec dostali

sladkou odměnu všichni. Když jsme obešli školu na ulici Komenského, měli jsme menší pauzu v ředitelně. Po té nás pan Burián odvezl autem na Ptačinu, do školy na ulici Ronovská. Tam jsme obešli všechny třídy a vyfotili se s dětmi.

Nejhodnější třída na obou školách se nám zdála 3.A a 3.B. Přimluvíme se za ně u Ježíška.

I když na obou školách je zlobivců hodně, nakonec čerti nikoho do pytle nevezli. :) Už jen doufáme, že zlobivci se v chování polepší, aby příští rok dostali ještě bohatší nadílku než letos. :)

Holasová, Minaříková

Exkurze na SŠ

Dne 7. 12. 2011 jsme navštívili *Střední odbornou školu polytechnickou* na ulici Jílová v Brně. Sraz jsme měli před školou na zastávce, odkud jsme jeli autobusem do Brna. Po příjezdu jsme se shromáždili v promítací síni odborné školy, kde jsme

se dozvěděli další program. Dozvěděli jsme se, jak to na této škole chodí, jaké jsou tady obory a jaké je uplatnění v daném oboru. Na konci této prezentace jsme měli čas na dotazy, dokonce i na svačinu. Po svačině jsme si šli prohlédnout školu.

Viděli jsme třeba posilovnu, instalatérskou učebnu a několik dalších učeben. Prohlédli jsme si prostředí školy a všimli jsme si, že je škola dobře zařízená.

Po prohlídce celé školy jsme zase nasedli do autobusu, který nás zavezl ke

stavbě bytových domů. Stavba ležela v městské části Černá Pole na okraji města Brna. Hlavním stavitelem této stavby je stavební firma *Komfort*. Jako povinnou výbavu jsme všichni dostali helmy. Nejdříve jsem šli do podzemních garáží. Po

tom jsme procházeli patro po patře a prohlíželi si jednotlivé byty.

Stavbyvedoucí nás provázel po celé stavbě až do poslední patra, kde byla terasa s výhledem na celé Brno. Dozvěděli jsme se, na kolik peněz by nás vyšel takový byt – v přízemí a v dolních patrech bychom za byt zaplatili 3000000Kč a v hor-

ních patrech by nás takový luxusní byt vyšel až na 7 500 000 Kč. Po celé prohlídce stavby jsme se rozloučili se stavbyvedoucím, odevzdali helmy, nasedli do autobusu a pomalu jsme se vraceli do Adamova.

Radek Vybíral, 9.B

Záchranáři ve škole

Ne, nebojte se, nic se nestalo. To jen sedmáci a osmáci měli v pondělí 5. 12. 2011 minikurz první pomoci se záchranáři Lenkou a Vítkem, kteří k nám přijeli v Blanska.

Během dvou vyučovacíh hodin se dověděli, jak funguje záchranná služba v České republice, proč je důležité znát a umět poskytnout první po-

moc, jak mohou někomu zachránit život, co udělat jako první, na co si dávat pozor, jak správně telefonovat na číslo 155 atp.

Nově nabyté zkušenosti si ti, kteří měli kuráž, mohli vyzkoušet pod dohledem záchranářů v praxi na figuríně. To, co na první pohled nevypadalo až tak složité, bylo namáhavé nejen fyzicky, ale i na zapamatování si správného postupu.

Beseda se nám všem moc líbila, nebyla nudná, a i když jsme besedovali na vážné a důležité téma, Vítek ji dokázal udělat

velmi poutavou a zábavnou. Ani se nám nechtělo odcházet. Pokračování na jaře?:-)

I. Šturchová

Výprava do pravěku

Také jste v létě přemýšleli, kam na dovolenou? Co takhle do pravěku? Že to není možné! Ale je! Nepotřebujete stroj času, ani spoustu peněz. Vítejte v dobách dávno minulých...

Mamut – první zvíře, které se většinou z nás vybaví, když se řekne „pravěk“. Dokážete si vzpomenout, kde jste toto slovo

slyšeli poprvé? Mně se hned vybaví scéna, kdy Mach a Šebestová cestovali pomocí kouzelného sluchátka do pravěku a pan Huml učil Šebestovou, jak připravit mamuta s koprovou omáčkou. A kde jste mamuta poprvé viděli? Že v Anthroposu v Brně? A právě tam jsme se se šestáky na konci října vypravili, abychom si nejenom

prohlédli mamuta v životní velikosti, ale hlavně načerpali spoustu nových vědomostí a seznámili se alespoň prostřednictvím exponátů s životem lidí před desítkami tisíc let.

Naše návštěva muzea však neproběhla jako nudná prohlídka s průvodcem, kdy po deseti minutách žáci koukají jeden na

druhého a přemýšlejí, jakou lumpárnu by vymysleli, ale „osahali“ jsme si „poklady“, které Anthropos nabízí, cestou přímé zkušenosti, protože ta, jak známo, je nejlepší učitelkou.

Pan učitel Spurný připravil pro naše „průzkumníky“ pracovní listy s úkoly a žáci odpovědi na otázky hledali přímo

v expozicích muzea. A že to byla zábava, potvrdili i samotní žáci – běhali pilně jako včeličky mezi vitrínami, kostrami pradávných živočichů, obydlími našich prapředků a pátrali po správných řešeních způsobem vsutku detektivním. Nakonec se všem průzkumná akce zdařila a měli jsme čas prohlédnout si i to, co nás zajímalo. Bonusem byla nová expozice obrazů Z. Buriana, kterou jsme si prohlédli v suterénu muzea.

Naše „výprava do pravěku“ byla úspěšná, dozvěděli jsme se spoustu nového o životě našich prapředků a shodli jsme se, že jsme rádi, že jsme se do pravěku podívali jen na chvíli. Žít v této době bychom určitě nechtěli.

A jestli jsme vás nalákali, vypravte se do Anthroposu také. Na chvíli se zastavíte a přenesete se do dob, kdy na Zemi byl čistý vzduch, nestála tu žádná „zakouřená“

města s hustou infrastrukturou a lidmi neustále někam spěchajícími. Lidé neměli si ce tolik věcí jako máme my dnes, ale určitě si byli bliž. A nebylo jim třeba lépe? Co myslíte?

Mgr. M. Nejezchlebová

Den lidských práv

Den lidských práv si celý svět připomíná 10. prosince. Lidská práva jsou ty svobody a nároky, které mají být zaručeny každému člověku na světě. Mluvit o lidských právech nám může připadat jako nudné a zbytečné. To ale jen do chvíle, kdy jsou nám některé základní práva a svobody odepřeny.

V tuto chvíli na mnoha místech po celém světě jsou lidé, kteří jsou nuceni čelit

útlaku, válkám, násilnostem různých podob či extrémní chudobě... Spousta zemí selhává v ochraně lidských práv svých občanů. A právě proto je nutné, aby každému člověku záleželo na dodržování práv ostatních lidí – ať už ve vlastní zemi nebo kdekoli na světě!

Základní lidská práva jsou shrnuta v dokumentu, který se nazývá „Všeobecná deklarace lidských práv a svobod“. Ta by-

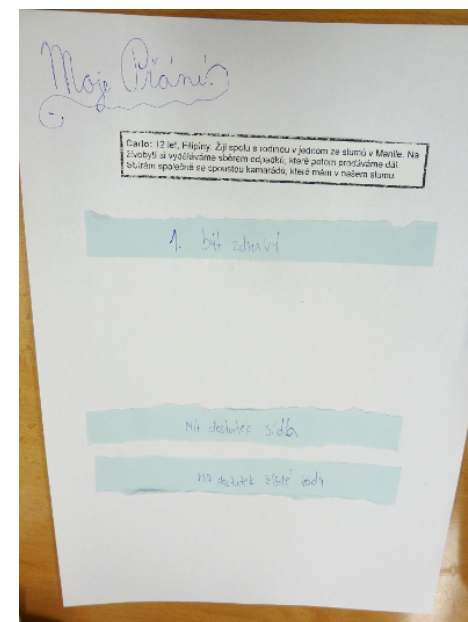
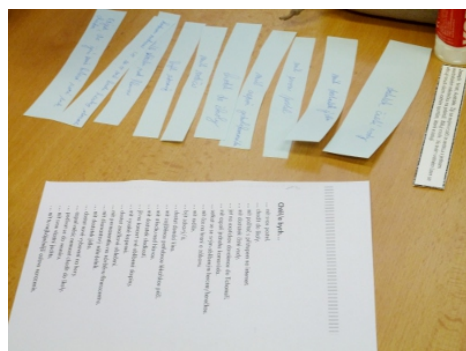
la přijata 10. prosince 1948 – a právě proto je tento den každoročně připomínán jako oslava Dne lidských práv, k níž se každoročně připojujeme i my.

V letošním roce jsme se zaměřili na nelegální práci dětí v různých oblastech světa, především v rozvojových zemích Asie, Afriky a jižní Ameriky. Ve druhém patře byla instalována výstava fotografií života dětí, které jsou nuceny tvrdě pracovat již od raného věku.

Na výstavu navazovala hra Moje přání, jejíž cílem bylo zamyslet se nad životními podmínkami těchto dětí, které jsou nuceny jen tvrdě pracovat, často žijí v nevyhovujících podmínkách, hladoví, nechodí do školy a neznají hračky. Srovnání se životem dětí ve střední Evropě bylo neúprosné. Tady jsme si uvědomili, jaké máme štěstí, že jsme se narodili tam, kde jsme se naro-

dili, a jak pohodový a bezstarostný máme život.

I. Šturchová

Po roce je tu znovu
vánoční Štědrý den,
lidé jsou více pospolu,
vlídnější k sobě jen.

Večeře svátečně voní,
pod stromkem dárky jsou,
zvoneček cinká jak loni,
prskavky k němu zvou.

Obaly z dárečků mizí,
každý má něco zde,
radost však kamsi zmizí,
ne všechno zabalit lze.

Pohodu, úctu a štěstí,
pod papír nejde dát,
i vědma nevyvěští,
jak mít zas blízkého rád.

Zdraví se zabalit nedá,
šlo by hned naodbyt,
nemocný marně ho hledá,
je víc, než blahobyť.

Láska se též nevměstná,
pod stuhu vánoční,
doba je časově těsná,
tak tiše o ní sní.

Ježíšku, „dej si říct“,
změň dárky ma city,
z vánoc ať zůstanou všem,
jen krásné pocity!

